

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. marts 2015
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: ASP
Sagsnr.: 2014-0037-0113
Dok.: 1502224

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Statsforvaltningens underretning af kommunerne ved udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort efter EU-reglerne samt justering af boligkravet m.v.) (L 87), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 18. februar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Martin Henriksen (DF).

Mette Frederiksen

/

Anders Herping Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Statsforvaltningens underretning af kommunerne ved udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort efter EU-reglerne samt justering af boligkravet m.v.) (L 87):

”Ministeren bedes præcisere de justeringer, forslaget lægger op til som følge af ændringer af straffelovens kapitel 24, og oplyse hvilken praktisk betydning, de foreslåede justeringer vil have?”

Svar:

Overordnet set er henvisningsændringerne af ordensmæssig karakter. Eftersom straffelovens kapitel om seksualforbrydelser imidlertid blev moderniseret ved lov nr. 633 af 12. juni 2013, medfører ændringerne på enkelte områder en materiel tilpasning.

Det drejer sig for det første om straffelovens dagældende § 218, stk. 2, om at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen. Bestemmelsen blev ved lov nr. 633 af 12. juni 2013 flyttet til straffelovens § 216, stk. 1, og udvidet således, at bestemmelsen nu også finder anvendelse i sager om voldtægt af den nævnte karakter inden for ægteskab.

Udlændingelovens § 9, stk. 10, § 9 j, stk. 4, og § 22, stk. 1, nr. 6, henviser ikke i dag til straffelovens dagældende § 218, stk. 2, men det findes på grund af forholdets alvorlige karakter hensigtsmæssigt at medtage gerningsindholdet i den dagældende § 218, stk. 2, i de nævnte bestemmelser som følge af ændringerne af straffelovens § 216. Det foreslås derfor med lovforslaget, at der i udlændingelovens § 9, stk. 10, § 9 j, stk. 4, og § 22, stk. 1, nr. 6, skal henvises til § 216, stk. 1.

For det andet vedrører tilpasningen straffelovens dagældende § 228, stk. 2, om medvirken til bestemte former for erhverv ved kønslig usædelighed. Denne bestemmelse blev omskrevet og flyttet til § 224, stk. 1. Den dagældende bestemmelse i straffelovens § 228, stk. 2, vedrørte tilskyndelse eller bistand til en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, samt medvirken til en persons befordring ud af riget, for at denne i udlandet skulle drive erhverv ved kønslig usædelighed eller benyttes til sådan usædelighed, når den befordrede person var under 21 år eller uvidende om formålet.

Den nugældende bestemmelse i straffelovens § 224, stk. 1, vedrører medvirken til, at en person under 18 år mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en kunde. Hvor § 228, stk. 2, var en supplerende bestemmelse om medvirken til visse former for prostitution, vedrører § 224, stk. 1, udelukkende personer under 18 år.

Det findes derfor hensigtsmæssigt at opretholde henvisningen for så vidt angår udlændingelovens § 9, stk. 19, om familiesammenføring med børn, mens det foreslås at ophæve henvisningen til bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 10, fordi det som udgangspunkt er en betingelse for ægtefællesammenføring, at begge ægtefæller er mindst 24 år. Det foreslås endvidere at ophæve henvisningen til bestemmelsen i udlændingelovens § 9 j, stk. 4, fordi en au pair person skal være mindst 17 år. I den forbindelse kan det nævnes, at det er en del af den politiske aftale om en bedre au pair-ordning af 19. december 2014, at aldersgrænsen for au pair personer hæves til 18 år.

Det bemærkes i øvrigt, at det foreslås, at der fortsat i udlændingelovens § 9, stk. 10, og § 9 j, stk. 4, skal henvises til straffelovens § 233, stk. 1, om rufferi.